

heldigere, idet Livrenten begyndte med det 55de Aar, medens det ærede Medlem er gaaet til 62; men det forekommer mig dog, at dersom der kunde sluttet noget af den Opgørelse, der stete den Gang, kan det ikke være andet, end at det ikke gaar an at foreslaa sligt uden at have Penge dertil. Dertil kommer, at man har foreslaaet, og det ærede Medlem holdt fast derpaa, kollektive Forsikringer; det var dem, der skulde frem og støttes, f. Eks. naar Sygekasserne vilde forsikre deres Medlemmer. Det er meget kombinerede Forsikringer, der her er Tale om, og jeg er ikke i Stand til at vurdere Betingelserne for dem. Det er muligt, man kan komme frem ad den Vej; men at der for at sikre dem for halv Præmie vil behøves mange Millioner, synes jeg ikke er tvivlsomt, og disse Penge have de ærede Medlemmer ikke i deres Forslag. — Der har ogsaa været et andet Forslag fremme, og jeg kan godt nævne det, da det har været offentlig fremsat, nemlig Direktør Bramsens Forslag om en Livsforfikring for ubemidlede. Den skulde indrettes sammen med en Sparekasse. De, der gik ind i denne Sparekasse, maatte ikke komme ind i andre Sparekasser, derved mente man kun at faa mindre Beløb, og for disse skulde der tegnes Livsforfikring, til hvilken der skulde ogsaa gives Statsunderstøttelse. Der skulde være en Anstalt, som fik en Fond paa 5 Millioner, om jeg huster ret, og dettes Renter og Rentens Rente skulde oplægges. Det var omtrent de Tanker, som have været fremsatte; men jeg nævner det blot, fordi ærede Medlemmer deraf ville se, at for saa vidt der har været Tanker fremme om billige Livsforfikringer, har man paaregnet en meget betydelig Statsunderstøttelse dertil; og vil man ikke det, som de ærede Forslagsstillere ikke ville, kan det ikke nytte at komme med Forslag i den Retning; thi saa vil man ikke naa sit Formaal. Det vil koste betydelige Penge. — Jeg skal blot i Forbigaaende nævne, at der staar i § 8, at naar en Livrente er begyndt, vedbliver Livrenten at løbe uden Hensyn til Forandring i den paagældendes Livsforhold, selv om man er bleven aldrig saa formuende. Det vil nu let skønnes, at det at faa en Livrente til at begynde, naar man først er kommen ind i Anstalten, er den simpleste Sag af Verden, og man maa virkelig vente, at en Bestemmelse som denne vil blive forsøgt eksploiteret fra mange Kanter. Private Selskaber have jo Grund til at faste sig over dette Lema og se, om de ikke kunne vinde noget derved. De ville sikkert gøre det, og derfor er denne Bestemmelse efter min Mening meget uheld-

dig. — § 9 bestemmer, at Ind- og Udbetalinger til og fra Anstalten saavel som Tegninger af Livrenter foregaa gennem de kommunale Udvalg, der affatte de fornødne Lister over Kommunens ubemidlede og aflægge Regnskab. Det vil jo let skønnes, at her stilles et Krav til Kommunerne, som man næppe nogenstunde har gjort. Der klages stadig over, at man lægger for meget paa Kommunerne; men det, man her lægger paa Kommuneudvalgene, er noget ganske alvorligt. Jeg ser godt, at man vil give lønnet Medhjælp; men man gør Udvalget ansvarligt for hele Sagen, og det faar et betydeligt Arbejde; det vil føre til, at der maa oprettes Kommunekontorer til at sørge for Baretagelse af Forretningernes Taru.

Anstalten, som efter § 10 vil blive en ganske overordentlig stor Anstalt — Livrenteanstalten af 1871, vil være ingen Ting mindre, hvad den nye vil blive — er meget tarvelig udstyret med en Kontorchef og to Medhjælpere, som hver lønnes med 1,800 Kroner. Med det Apparat skal man styre alt dette, og det anser jeg for ganske utænkligt. Men det er vel noget, som man kan tale videre om, hvis man virkelig for Alvor skulde komme til at lovgive om dette Emne. — Med Hensyn til § 12, som handler om Staten, har jeg udtalt mig ganske almindeligt, og jeg skal ikke fordybe mig deri, det ligger ikke særlig for mig. Jeg veed ikke, om de ærede Medlemmer have noget Haab om at faa Finansministeren til at opgive en Del af Brændevinsstaten og den forhøjede Vinskat til Bedste for denne Anstalt. Jeg tror ikke, det lader sig gøre, men som sagt Toldbestemmelserne mener jeg at kunne tage til Erretning, som de staa her. — Jeg skal kun gøre en Bemærkning med Hensyn til § 12, som jeg ikke ret forstaar. Det bliver nemlig noget underligt noget efter min Mening. Jeg forudsætter selvfølgelig, at Staten skal opkræve Brændevinsafgiften og Vinsafgiften, i det hele taget Toldafgifterne ligesom nu. Der kunde jo lægges en anden Fortolkning ind i den Maade, hvorpaa Fonden er foreslaaet ordnet, men det forekommer mig, det maa være Meningen, at det skal gaa saaledes til, at først opkræver Staten disse, for at bruge et kort Ord, Toldafgifter, dernæst indbetaler Staten dem til Fonden, saa skal Fonden gøre sine Beregninger, og dernæst skal Fonden tilbagebetale det, Statskassen skal have. Jeg synes, det er noget Omsvøb ærlig talt, som kommer frem her, og som jeg synes er saare lidet heldig. Det forekommer mig, det kunde ligesaa godt overlades til Staten at beholde de indfroskede Penge og afgive det fornødne til Fonden. Jeg